

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij &
|| Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e ||
XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.**

**Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas**

[Erfurt], 1519

VD16 E 320

D. Martinus protestabat[ur] dicens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

nisi quod sit probatum, vel per scripturam vel per manifestam reuelationem,
 ut Sermon etiam et si recentior in multis locis asserit, et diuus Augustinus
 quorū pro singulari canone obseruat dicens ad diuū Hierony: Ego solus et aliis
 his didici hūc honore deferre qui Canonici appellant, ceteros autē ita lego, ut
 quātoliber doctrina sanctitateque prepolleant, non ideo verum existimē quod illi sic
 senserūt, sed si ex libris canonicis vel pbabili ratione mihi psuadere poterūt,
 Quinetiā ipsi Iuriste de quibus minus videret in ca: significasti de elect: status
 ruit preualere vnius primati hominis sententiā tam pontifici Roma: quā Cōcilio
 et ecclesie, si meliore auctoritate nixus fuerit, vel ratione, Ideo nihil est quod egerit
 d. volens: iure diuino contra me arguere dimisso iure diuino, arguit contra
 me ex collectaneis heretice prauitatis Inquisitor, Proinde ista positio Jobā:
 Nus papalis dignitas a Cesare inoleuit, si est falsa, eradatur Platyna in
 vita Benedicti secundi, vbi scribit Constantinū, 4. impatoriū Grecorū sanxisse
 ponti: Roma: esse vicarium Christi generalem, quāquā nec sic sit obseruati a
 Grece episcops, Quare quantū me viget egerit d. d. per Bohemos nondum
 10. annorū, tantum ego vigeo eum per Orientalē ecclesiam, meliorem partem
 vniuersalis ecclesie, et mille quadringentorū annorū, Si illi sunt heretici quia
 Romanū pont: non agnouerūt, Hereticū accusabo aduersariū qui tot sanctos
 per vniuersalē ecclesiam celebratos audeat asserere damnatos, p eadem dico ad
 Bonifaciū, 8. qui qualis pontifex fuerit et qua fide eius gesta recipienda, sans
 pbant hystorie, Proinde cōclado et rogo, d. d. velit Roma: pontifices conces
 dere fuisse hoies et non cōstituere deos, presertim quoties iudicauerūt in causa
 pita, deinde non per scriptos, sed p indociss: adularores, quando diuus Sieg
 go: sus multis episcops et si Roma: pontifex reiecit a se primatū totius orbis,
 allegans ad hoc predecessorē suū Pelagiū dicens inter cetera, quod venerande
 Synodus, Calcedonensis, obtulit hunc primatus honore Roma: pontifici,
 et nullus tam ausus est acceptare, Stergo ego erro, errat mecum Siego: sus
 primus, cum suis predecess: et damnabiliter peccauerūt quod oblatū primatum
 nō assumpserūt, per hec volo pbatum quod ex decretis damnationib: appo:
 bationibus recentioribus ecclesie Roma: nihil contra me agitur, cum sint suspes
 tissima omnia, et antiq: veritati et consuetudini per omnia contraria, nihil os
 minus tum pro reuerentia et vitando schismate, libentissime tolero et tolerandū
 da psuadeo, modo nō tū iure diuino tot sanctos precedentes damnem, hec
 habui que dicerem de articulis.

Ecclusus:

Quod reuerendus pater honore suū excusaturus negat se Bohemorū patro:
 num, si facta verbis responderent magnificarem eum, At vltima primis non
 concordant, cum pestilentissimos Hussitarum errores non Christianissimos, at de his posterius,

Conditionē tamen illam odio, quod schismatici Bohemi et picardi tanquā deū
 acceptare possent si pro eis staret ius diuinum, Grecos laudatissimos et sanctos
 martyres semper laudant, at reuerendus pater, artis coquinare minus
 instructus, commiscet sanctos grecos cum schismaticis et hereticis, ut facerent
 sanctitatis patrum, hereticorum tueatur pfidiam, Quoniā mille et quadringentos
 simul inculcat annos.

D. Martinus protestabatur dicens.

Protestor: coram vobis omnibus et publice quod egerit d. d. hoc mendaciter et
 impudenter de me loquitur, Et Ecclusus protestatur se velle probare scriptis
 et dicitis, in quibus longo tempe maior grecorū pars et ecclesia fuit heretica et
 schismatica, sed non est conuentio iuris ad Helias et schismaticorū ad sanctos
 martyres et confessores.

De ecclesia ante Romanā viginti annos existente dicam quā reuerendus

pater in dī pōnit. non moueo. q̄ episcopi greci a Roma: pontifice non fue-
runt cōfirmati. nam 2 Plebanū seu parochiani sacerdotes a papa iam non cō-
firmant. sed extreme eius dementie. dicere ob hoc summū pontificē non habere
primatum super plebanos sacerdotes.

¶ De frigidiss: Anacleti decreto dicam inferi⁹ alia quoq; decreta defensorus.
de Humidā reuerend⁹ pater dixit esse factum non ius quod est pater Cypri-
ani sententiā. qui eos in cusat velut schismaticos qui audiāt ad cathedrā Pet-
ri. et principalē ecclesiā unde vntas orta est accedere. Qd Epiphani⁹ Cypri-
Johann: Chrysostomū episcopū supioem ab episcopatu expulerit. viderit ipse
hoc in q̄ factum non iustum fuisse censeo.

¶ Preterea q̄ in me cauillos torquet. quasi non idonee sacras literas tractans
sem. qui ob amissionem rerum sp̄salium et diuitiarū dixerim aduersus grecos
pōtas inferi p̄ualuisse. Nunq̄ cogitatū mihi imponit. nam hereses. schis-
mata. errores cōtra Grecoꝝ ecclesiam inualuisse dixi. Verum est q̄ et imperij
amisso cum magno Christianitatis pudore subsequuta est.

¶ Deinde q̄ gloriat reuerendus pater se iure diuino loqui. Luce. 22. ego ob-
scurum virum afferam Richardum Armanū etiā Leonis auctoritate fretū.
dicat et me eundem credere Euangelij scripturā et ius diuinum At reuerend⁹
pater suo nixus intellectu. me respicit antiquoꝝ sequentē intelligentiam. In
dubitātū est et Hierum (pater maior me est) hereticū et Athanasium habuisse
euangelij. Verum Arius erronee. Athanasius vt sp̄s sanctus efflagitabat
intellexit. De adfecta confirmatione non refert. cum quisq; prudens intelligat
eum. qui auctoritate superioris sibi concessa alios cōfirmat prestare in hoc con-
firmatos. de per se et per accidens. nescio quo p̄tineant. hoc pro primo.

¶ Assumpturus reuerendus pater argumenta mea contra principalē intenti-
onem. exprobat mihi immodice institutū meum fuisse probare iure diuino ecc-
clesiam Roma: esse alijs prelatam. et tamen solum in dicta patrum et sanctorū
inciderim. quasi amphoram facturū p̄ceolum accipiam. Parcat mihi reue-
rendus pater. si intentionē meam noluerit vel non potuerit assequi Nam hoc
fuit de iure diuino satis fit. dum tot sancti patres de iure diuino esse dixerunt.
Zicer ius diuinū nō obtinuerim⁹ Matthei. 16. Super hanc petram vbi aucto-
ritates sanctorū patrum induxi.

¶ De BernharDO. cuius auctoritas et simul ratio est inuincibilis nescio quō
reuerendus pater sui oblitus dixerit me admisisse Bernhardum alio sensu lo-
quitū. q̄ nullis armis possit deuincere. seruato enim vero 2 genuino scripture
sensu. equalitatis filij ad patrem optime procedit sancti Bernhardi ratio.

¶ De Augustino et alijs qui Petrum dixit esse petram tanq̄ contraria dicens
tem insinuat se non recipere. Contra quem ego dico quomodo audeat tam
sanctum. tam doctum patrem credere sensisse contraria in eodem libro. in eos-
dem capite. in vtriusq; sententię collatione libro. 1. retract. car. 21. Sed quam
modeste et humiliter reuerendus pater Augustinianus responderit. aliorum
sit iudicium. cum vnus se promissit tot sanctis patribus se oppositurū. Hoc
est. verum Sobemiscū plus velle intelligere sacram scripturā q̄ summū ponti-
ficis. concilia. doctores et vniuersitates in magno vigore existentes. cum tamē
spiritus sanctus ecclesiam suam non deseruerit. et mirum esset si illam veritatē
deus tot sanctis et martyribus occulasset vsq; ad aduentum reuerendi pa-
tris. Regeuinct quippiam beati Pauli inductio. q̄ eius dicta sanctis pa-
tribus et doctoribus minime aduersentur. Est Christus petra. est fundamen-
tum. est lapis angularis. est caput ecclesie indubitātū.

¶ Porro illa non debere attribui eius vicario contra sanctorum patrum et
martyrum attestacionem non est acceptandū. Baciunculam adsecit etiam
nuper in vulgari sermone disseminatam. Si super petram quomodo super
S h

Nisi forte ad
currā Caro

Petrus ecclesia edificari potuit qui ad vultus ancillule vocem Christi et fidem
Christianam abnegaret parcat mihi reuerendus pater cum pbiam Zitiu
telca cõtemnat et gramaticã tantifaciat. Cur hic lynceis suis oculis verbum
Edificabo futurũ rps non p̄spicit. non enim sponso p̄ite vbi filij lectabantur
opus erat vicario. Reḡ tunc Christus ei potestare dedit clauum. sed potius
promisit Ante ergo clauum et potestatis dationem ab ostiaria interpellatus
fuit sanctus Petrus. quod et Ambrosius et debinc Sregorius restatur.

Uatg

¶ Ad Chryso: rñat Petrum supiorẽ fuisse bonore. nam et Paulus plures
pauit ecclesias. quasi reuerendus pater non plus pdicauerit q̄ iam sumus
pontifex. et ob hoc nõ sit dicendus maior pastor q̄ papa. Sic nimis subtiliter
se torquet in dictõẽ. vertex. quasi Chryso: nõ p̄matũ uoluit intelligere sed
quis hoc feret cum symboli cũ sit. et vertex pio summitate in tali translatione
metaphora vsurpetur. Sic et os apostolorũ dicitur. qd sepe p̄ omib: aplis
fuerit loquutus. qd et beatus Chryso: ponderat.

¶ De decretis dicit illa esse frigidissã decreta de quo plurimũ m̄roz. cum in dis
putatione sua posuerit Ro: ecclesiã esse omib: alijs superiorẽ. pbatur ex frigi
diss: Ro: p̄sticã decretis intra. cccc. años nar. Et ego ei multũ reuolutorã ad
duxerim nãq̄ incepti refrigescere. Chariã as multozũ. Subterfugiũ suum non
accipio. quo negat cõstitutionẽ illã esse Anacleti. nam sic oim p̄uoloz et sumi
mõũ pont: decreta mibi sigillatim eluderent. et sic tota facultas: iudicia falsi
stratis insimulatur quasi falsis fundamentis sit innixa. in te. combro. cõsionib:
Judicis et sanctis. Et sic iura eozũ pontificia erũt de nigra faba. nisi consensu
totius Chri: hantratis fuerit appbata. Unde nullo pacto recipienda est reues
rendi patris sententia. cũ omniũ summõũ pont: decreta et cõciliõũ in plurib:
locis reperiantur et vt est audax hominũ genus ductũ fuissent repri. qui simi
liam Anacleti leonina pelle incedentẽ diripuerunt. Nisi ergo ostenderit in ois
ginalib: illa non hit. fidem ei non adhibeo.

¶ Postremo de Bohemis dixi. cerie non sine Christianozũ doctorum contus
mella. plures esse criminatores Bohemozum. vbi sint qui ex charitate et bono
zeio p̄ra eos scribant et eos exhortentur. ibi exerceat ingeniũ et memoriã. quid
surdus narrare fabulam. at Christianus negare non debet plurimos optimo
zeio moros. p̄ra Bohemos scripsisse. quales fuerũt p̄res in constantiensi cons
cilio depurati. qualis fuit doctor respondens Bohemis in cõcilio herbipolensẽ
qualis Bagulus. qualis optime pbitate et doctrine Jobannes Capistranus
dñi Francisci sacerdos omib: fidelib: notissimus. Alcoria? Cusan? germanoz
docuissã plurib: alijs vt obicit mihi reuerendus pater inquisito: ibi p̄tereo.
Quare non defuerunt Bohemis qui bona scriberent. sed ipsi defuerunt qui in
heresi obstinati bona nõ sequerentur.

Protestat
Bartholus.

¶ De grecis sanctis diximus sepius. sed hoc bouendũ omib: Chri: fidelib:
esse arbitro: q̄ reuerendus pater cõtra tam sanctũ et laudabile Constantiense
conciliũ tanto consensu totius Christianitatis congregatũ. non veretur dicere
articulos aliquos hussiticos et wikketicos fuisse Chri: laicis et euangelicis.

Bar: Lott
protestatur

¶ Non est verũ q̄ contra constantiense conciliũ loquutus sim.
¶ Ectus p̄ra offert se probaturũ ex dictis et scriptis. quos non possit vltura
falsis ecclesiã damnare. sicut pestis ne sonat. int iue esse damnarum articulo illi
hussitũ de necessitate salutis Ro: ecclesiã esse alijs supiorẽ de quo quidem
dicto Bohemi nõ immerito exultant. et hoc o:õib: suis apud deum posituues
runt. verũ magna ecclesie iactura. Quod (sicut b. Augustiã hbi ractocatur) a
vltum mendatũ ad sacras scripturas fuerit admissum. tota erit de veritate su
specta. ita et damnati hussite reuerendi patris falsi patrociniõ p̄ ocul dubio
(Vendacũ est impudentissimũ) dicitur sunt. Si cõstitũ errant in hie duobus
articulis Christianissimã ita eius apud nos in alijs articulis vacillabit auct

sectas. Unde in re pitis eodem modo nolo plura verba prodigere. ad quod eos
gendas sic Christianus aut admitendus. hoc dico auctoritate concilii vel
Pontificis fieri ut sententia sine suspitione heresis defendi non possit. que
alioquin cura fidei lesionem impune posset defendi. In promptu est exemplū
An essentia in diuinitate generet. quam sententiam Richardus in 1. p. lib. de
trinitate minime inculpatur. at decisione per concilium facta. nullus iam sine
heresis suspitione essentiam diceret generare credo in capitulo: damnamus de
summa trinitate.

¶ Ad Augustinum de legendis canonicis scripturis inductum nihil mouet
quoniam conciliorum et summorum pontificum decreta. non excludit quid domini me-
sare consulti in. c. Significasti de elec. ponde. em. tam non mentiri. At sine pro-
fessionis memores velut in facie cultores non daunt. ut arbitror. leges ponti-
ficis a pessundant. Quod vero platynam adducit quasi ille plus sit q̄ summus
pontifex vel Augustus vel Cyprius: qui in vita Benedicti secundi renaret Constanti-
num. 4. fuisse Roman: ecclesie debent primatum. Legat queso reuerendus
pater que domini iure consulti annorant in. c. ecclesi. S. Marie de consuetu-
quid quantum et quo modo valeant secularium constituta in ecclesiastica reu-
erentia. et videbit quo sensu verba platyne (ne dicam Roman: imperatoris de ecclesiis et
hereticis) debent accipi.

¶ Ultimo loco ponit me vigere bobemos grecos. fateor schismaticos. Nam
sanctos patres grecos canonizatos non damno. si ut Gigantes volebant in
saecula Jont e celo peliere. Sed tunc vere occurrit nobis reuerendus pater
quādo dabit Greci inobedientē et reuelli ecclesi: Romane qui sit canonizat.
et quis est hic et nō laudabim⁹ eū? frustra ergo assumi se tolerare monachia.
quasi non esset de iure diuino. sed quadā tolerantia populari consensu fidelium
inducta. Quod per maxime liquet ex S. egeuo inducto qui primatum inter fideles
sibi oblatum reiecit. At sensum sequat reuerend⁹ pater non verborum contum-
et reperit in e. l. s. sum. nā optimi patris humilitate. ut plus mirare et vni-
litate sua in vrbem patriarche Constantinopolitani inhi geret. q̄ q̄ in spiritus
stationis aut sagitte de eo haberet. Unde etiā Seruū seruoꝝ se primus scripsit
Et q̄ hoc sit verum. si tam diligens est reuerendus pater Siegorn lectoꝝ. pos-
sunt in eiusdē epistola legere (sicut transponit in decret. Canon. 2. q. 6. de cetero)
vni potestatis sue memoribus nullimus pater diuitiarum et glorie cōtempo: scilicet
hic. alios episcopos preter q̄ Romanū in ptem vocatos sollicitudinis. non la-
ple. tudine potestatis. Nemo est qui hic dubitare possit quin reliquis episcopis
p̄ ptem. Romano vero pontifici plenitudine ex grāmatico sensu dare velit.
Ob id rogo reuerendus pater ea que dicta sunt vel pallos vel per me. nō sem-
p̄ reuerere in adulationis studiū. quippe adulationē nō didici. adulationē etiā nescio.

Sexta die Julij hora
septima mane

Martinus exorsus est.

¶ Postq̄ bert egregius. d. non parus sed iudicis officium usurpans. contra eos
pensionis pactam et voluntate illustris: pan: Georgij patroni no. in. me. ro. rō.
definitur et proclamant: hereticū. cum sui offi. si fuisset solum ad ductos raitos
nibus et auctoritatibus. iudicibus relinquere essem berent. us nec ne. In quo si
non est violata publica fides viderint in quorum interest.

¶ Ad causam primū obiecti q̄ errores vob̄ pestilentiss: vocauerim Christianis
missimos. de quo testor meam innocentiam. Nec hoc poterit vnq̄ probare. et ex
posito ut assignet eos de. n. articulos quos pestilentiss: vocauerim Christianis
missimos aut vocem suam renocet.